

עת"א 69920/11/19 - יעקב שמעון, נגד שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 69920-11-19 שמעון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני <u>העותר</u>	כב' השופט יוסף בן-חמו
נגד <u>המשיבים</u>	יעקב שמעון, (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד אתנה אדרי
	1. שירות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפניי עתירת אסיר נגד ההחלטה המינהלית להחזיק את העותר בהפרדה ונגד המגבלות המוטלות עליו.

העותר טוען כי מאז מעצרו, הוחזק באגפים פתוחים בבתי הכלא בהם הוא שנה איילון ואבו כביר, לפני כשנה עבר לאגף השמור בכלא איילון, ביום 14/11/19 הועבר מכלא איילון להפרדה ארצית באוהלי קידר וביום 25/11/19 הועבר לכלא גלבו.

בד בבד הורעו טעניו: מניעת טלפון ושליחת ביקורים.

העותר טוען כי מניעת ההטבות ומניעת הטלפונים איננה מעוגנת בחוק ומהווה פגיעה ממשית על זכויותיו.

נכון למועד העתירה, נמנעה ממנו גם האפשרות לשוחח עם עורכת דינו, אולם בינתיים הוסרה מגבלה זו והוא יצר קשר עם עורכת דינו.

העותר טוען כי לא קיבל כל מענה לפניותיו מדוע הוטלו עליו המגבלות ומדוע הושם בהפרדה.

העותר הינו אסיר פלילי ומרצה מאסר של 7 שנים לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וחבלה בכוונה מחמירה. מסווג בקטגוריה א' ומוגדר כבעל השתייכות לכנופיה, אסיר התראה, סג"ב ומוחזק בהפרדת יחיד, החל מיום 14/11/19. זהו מאסרו התשיעי.

המשיבה טוענת כי העילה להחלטה המינהלית להחזיקו בהפרדה נסמכת על עמדת מודיעין משטרת ישראל ומודיעין שב"ס מהם עולה כי נשקף מהאסיר סיכון גבוה לפגיעה באחרים עד סכנת חיים ממשית.

ההחלטה המינהלית נשוא העתירה היא להחזקת העותר בהפרדה למשך חודש ימים מיום 28/11/19 עד ליום 28/12/19.

אשר למניעת הטלפונים, מפנה המשיבה להוראות פקנ"צ 04.36.00 הקובעות כי מפקד המחוז מוסמך למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר על סמך מידע מודיעיני. בהתאם לפקודה, פרק הזמן לשלילת הקשר הטלפוני הוא קצוב ומוגבל לחודש ימים מפעם לפעם ועד ל- 6 חודשים במצטבר בתנאים המפורטים בפקודה.

מפקד המחוז שהוא הגורם המוסמך החליט על מניעת קשר טלפוני למעט עם עורכת דינו של העותר. ההחלטה הינה סבירה ומנומקת ואין מקום להתערב בה.

באשר לעניין הביקורים, מפנה המשיבה להוראות פקנ"צ 04.42.00 המסמיך את הגורם המוסמך למנוע ביקורים אצל אסיר אם יש לו יסוד לחשוד כי אסיר עלול לנצל ביקורים אלה לשם פגיעה בשלום הציבור ואכן ניתנה החלטה למניעת ביקורים על ידי מ"מ הנציב. מניעת ביקורים מיום 25/11/19 ועד ליום 16/12/19.

ב"כ העותר טענה כי שאין די בכך שקיים מידע מודיעיני שלילי בעניינו של העותר בעצמו וכי יש צורך שהמידע השלילי יתייחס גם לבני המשפחה שהביקורים איתם נאסרו ושנמנעה אפשרות לשיחות טלפוניות איתם.

בעניין זה הפנתה ב"כ העותר לעת"א 4631/10/19.

עיינתי בהחלטת כב' הש' משניות אליו הפנתה ב"כ העותר ואני סבור שהאמור שם מתייחס לא לשלילת טובות הנאה לפרק זמן מוגבל אלא ככזה הננקט כאמצעי זהירות שאיננו מוגבל בזמן. ראה פסקה לפני אחרונה בעמוד 4 לפסק הדין.

במקרה שבפניי מדובר במידע וחומר מודיעיני רב משמעות, רחב היקף, ממוקד שממנה עולה המסוכנות החמורה שהביאה להחלטות המינהליות וזאת בנוסף למידעים בדבר התנהגות שלילית של העותר.

בחוות הדעת המסתיימת בספרות 956 ישנו פירוט של המסוכנות, לפיה בעת הזו מדובר במסוכנות רבה וחשש שהעותר לא יבחל בשום אמצעי על מנת לממש את המסוכנות הנשקפת כמפורט במידעים, הכולל חוות דעת של משטרת ישראל וכן תקציר פרשיות של יאחב"ל וסקירה של היאחב"ל בעניינו של העותר, חוות הדעת למניעת טלפונים, ביקורים והעברת העותר להפרדה והמידע העדכני המפורט שם.

סוף דבר, החומר המודיעיני הרב, תוכנו וכמותו וששיאו במידע רגיש ועדכני מהתקופה האחרונה ממש כאמור בעמוד 2 של חטיבת המודיעין מיום 01/12/19, יש בהם כדי להצדיק החלטה מינהלית בדבר ההגבלות שהוטלו על העותר. ההחלטה הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ב כסלו תש"פ, 10 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.